

ՀՀ ԿՐԹՈՒԹՅԱՆ, ԳԻՏՈՒԹՅԱՆ, ՄՇԱԿՈՒՅԹԻ ԵՎ ՍՊՈՐՏԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ԿՈՒԼՏՈՒՐԱՅԻ ԵՎ
ՍՊՈՐՏԻ ՊԵՏԱԿԱՆ ԻՆՍՏԻՏՈՒՏ

Հերթական ատեստավորման ենթակա ֆիզիկական կուլտուրայի ուսուցիչների
վերապատրաստման դասընթացներ

ԳԱՅԱՆԵ ԺՈՐԱՅԻ ՄՈՎՍԻՍՅԱՆ

ՍՊՈՐՏԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՌՈՒՅԹԸ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ
ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ

Ղեկավար՝ մանկավարժական
գիտությունների թեկնածու, դոցենտ
Ստեփանյան Արտակ

ԵՐԵՎԱՆ 2022

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

1 Ֆիզիկական դաստիարակությունը և սպորտը

2 Սպորտի և ֆիզիկական կուլտուրայի տարբերությունը

3 Սպորտի կարևորությունը

4 Ֆիզիկական զարգացումը սպորտում

5 Սպորտի դաստիարակչական գործառույթը դպրոցականների ընդհանուր դաստիարակության համակարգում

Եզրակացություն

Գրականություն

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Յուրաքանչյուր ազգի ապագա կախված է առողջ սերնդից: Իսկ առողջության ամենակարևոր բաղադրիչներից է ֆիզիկական կուլտուրան և սպորտը: Ֆիզիկական վարժություններով կանոնավոր զբաղվելը լուծում է և մտավոր, և ֆիզիկական աշխատունակության բարձրացման խնդիրները, նպաստում բարոյականային հատկանիշների ձևավորմանը: Շարժումների պակասը իր հերթին հանգեցնում է բազմաթիվ հիվանդությունների առաջացմանը: Կարևոր է գիտակցել, որ ֆիզիկական դաստիարակությունը պետք է սկսել նախադպրոցական տարիքից, հենց մանկական տարիքում է դրվում առողջության հիմքերը: Հարկ է նշել, որ նախքան որևից է սպորտով զբաղվելը, երեխան պետք է մասնակցի ընդհանուր ֆիզիկական պատրաստվածության խմբերի դասերին: Դա թույլ կտա նրան հասկանալ, թե արդյոք նա սիրում է մարզվել և արդյոք ունի համապատասխան ունակություններ: Նախադպրոցական և դպրոցական համակարգում ներդրված ֆիզիկական կուլտուրա առարկան ձևավորում և զարգացնում է այնպիսի կարողություններ, որոնք անհրաժեշտ կլինեն երեխային թե՛ առօրյայում, թե՛ որևիցէ սպորտաձևով զբաղվելու համար: Հաշվի առնելով ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի դերը ապագա սերնդի դաստիարակության, առողջության ամրապնդման գործում, այն պետք է լինի բոլոր կողմերի (ծնող, ուսուցիչ, պետություն) ամենակարևոր նպատակներից առաջնահերթը: Սպորտի և ֆիզիկական կուլտուրայի դաստիարակչական գործառույթները ունեն բազմակողմանի մոտեցում, իրենց նպատակներով և խնդիրներով հանդերձ: Այն նաև հանդիսանում է մանկավարժների առաջնահերթ գործառույթը՝ իրենց դժվարին և պատասխանատու գործում:

1. ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ՍՊՈՐՏԸ

Ֆիզիկական դաստիարակությունը և սպորտը օգտակար և անհրաժեշտ են ցանկացած տարիքի մարդկանց համար: Սակայն որքան շուտ սկսենք զբաղվել ֆիզիկական կուլտուրայով և սպորտով, այնքան արդյունքները կլինեն ավելի տեսանելի: Պարզապես պետք է հիշել, որ շատ կարևոր է, թե ինչպես են անցկացվում դասերն ու ուսուցումը: Ֆիզիկական վարժությունների բազմազան տեսակներից կարող եք ընտրել այն տարբերակները, որոնք լավագույնս կհամապատասխանեն տարբեր տարիքի երեխաներին: Դասերը պետք է իրականացվեն համակարգված, և ոչ թե ժամանակ առ ժամանակ: Եվ երկրորդ, ոչ պակաս կարևոր է պարտադիր բժշկական հսկողությունը: Խաղերը հնարավորություն են տալիս երեխային ճանաչել աշխարհը, խթանել հետաքրքրասիրությունը և ավելի հետաքրքիր են դարձնում ուսուցման գործընթացը: Ամենապարզ բացօթյա խաղերը երեխայի մեջ սերմանում են կոլեկտիվիզմի զգացում, զարգացնում է կամք, բնավորություն, հնարամտություն, ինքնատիրապետում, իմպուլսները զսպելու ունակություն, ստեղծագործական նախաձեռնություն, հնարամտություն: Նրանք նաև նպաստում են շրջապատող իրականության մեջ արագ կողմնորոշվելու ունակությանը՝ դաստիարակել ֆիզիկական որակներ, խթանել խաղի միջոցով ինքնակազմակերպման հմտություններ դրսևորելու ցանկությունը, ամրապնդել ֆիզիկական և հոգեկան առողջությունը: Սպորտով զբաղվելու գործընթացում աճում է աշակերտների ինտելեկտն ու կամային հատկությունները: Փորձագետները նշում են, որ ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտի ընթացքում անընդհատ առաջանում են շարժիչ ճանաչողական իրավիճակներ, որոնց հաջողված լուծումը պահանջում է մտավոր և կամային լարվածություն: Երեխաների համար շարժումը դառնում է շրջակա աշխարհը սովորելու և յուրացնելու միջոց, բնավորության դրական գծերի ձևավորում: Շարժողական խնդիրների լուծումը մտավոր գործողությունների շղթա է, ներառյալ դիտարկումը, ընդհանրացումը, որոշումների ընդունումը: Մարզական խաղերի գործընթացում մտավոր գործունեության առանձնահատկությունը կայանում է մարմնի շարժումների և մտավոր գործողությունների սերտ փոխազդեցության մեջ: Արդյունքում, մկանային աշխատանքի, շարժողական գործունեության և դրա լուծման մեթոդի միջև գիտակցված կապերը համախմբվում են:

Խաղերն ու սպորտային իրադարձությունները հարուստ հնարավորություններ են տալիս կուլտկտիվ վարքի նորմերի ձևավորման համար: Տիրապետելով հրամանատարական տարբեր գործառույթներին՝ դպրոցականները սովորում են ոչ միայն կազմակերպել իրենց վարքագիծը, այլև ակտիվորեն ազդել իրենց ընկերների գործողությունների վրա, ընկալել թիմի առաջադրանքները որպես իրենցը և մոբիլիզացնել ուրիշների գործունեությունը՝ ի շահ թիմի: Ակտիվորեն օգտագործելով մի շարք ֆիզիկական վարժություններ, երեխաները բարելավում են իրենց ֆիզիկական վիճակը և պատրաստվածությունը: Ֆիզիկական կատարելությունը արտացոլում է նրանց ֆիզիկական կարողությունների այնպիսի աստիճանը, որը թույլ է տալիս լիովին գիտակցել իր ուժը, հաջողությամբ մասնակցել հասարակության համար անհրաժեշտ աշխատանքային գործունեության տեսակներին: Ֆիզիկական կատարելագործումը պետք է դիտարկել որպես դինամիկ վիճակ, որը բնութագրում է անձի համընդհանուր զարգացման ցանկությունը՝ ընտրված ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտային գործունեության միջոցով:

2. ՄՊՈՐՏԻ ԵՎ ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ԿՈՒՆՏՐՈՒՄՅԻ ՏԱՐԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Սպորտը ֆիզիկական կուլտուրայի անբաժանելի մասն է, ֆիզիկական դաստիարակության միջոց և մեթոդ, որը հիմնված է մրցակցային գործունեության օգտագործման և դրան պատրաստվելու վրա, որի ընթացքում համեմատվում և գնահատվում են մարդու պոտենցիալ հնարավորությունները: Ֆիզիկական կուլտուրան մարդկային մշակույթի օրգանական մասն է: Միևնույն ժամանակ, դա մարդու գործունեության որոշակի գործընթաց և արդյունք է, մարդու ֆիզիկական կատարելագործման միջոց և մեթոդ: Հիմնականում ֆիզիկական կուլտուրան նպատակաուղղված շարժիչ գործունեություն է՝ ֆիզիկական վարժությունների տեսքով, ինչը թույլ է տալիս արդյունավետ ձևավորել անհրաժեշտ հմտություններ և ֆիզիկական կարողություններ, օպտիմալացնել առողջության վիճակն ու աշխատունակությունը: Սպորտը իրականում մրցակցային գործունեություն է և դրան հատուկ նախապատրաստում: Նա ունի իր կանոններն ու նորմերը: Այն հստակ ցույց է տալիս հաղթանակի ձգտումը, բարձր արդյունքների նվաճումը, որը պահանջում է մարդու ֆիզիկական, մտավոր և բարոյական որակների համախմբում: Մարդկային բազմաթիվ կարիքներ բավարարելով՝ սպորտը դառնում է ֆիզիկական և հոգևոր անհրաժեշտություն: Սպորտը ֆիզիկական կուլտուրայից տարբերվում է նրանով, որ ունի պարտադիր մրցակցային բաղադրիչ: Մարզիկները կարող են օգտագործել նույն ֆիզիկական վարժությունները (օրինակ՝ վազք, ցատկ, նետումներ և այլն) իրենց գործունեության և վերարտադրման մեջ, սակայն մարզիկը ֆիզիկական կատարելագործման իր նվաճումները միշտ համեմատում է դեմ առ դեմ մրցումների մյուս մարզիկների հաջողությունների հետ:

3. ՍՊՈՐՏԻ ԿԱՐԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Այսօր սպորտը իր ուրույն տեղն է զբաղեցրել հասարակության կյանքում, որը նմանություններ չունի պատմության մեջ: Նրա խնդիրները դարձել են բժիշկների և մանկավարժների, փիլիսոփաների և պատմաբանների, տնտեսագետների և սոցիոլոգների սերտ ուսումնասիրության առարկա: Դրա ազդեցությունը հաշվի են առնում քաղաքական գործիչները: Պետական այրերը բացում են խոշոր սպորտային մրցումներ, բազմամիլիոն քաղաքների փողոցները դատարկ են այն ժամերին, երբ անցկացվում են աշխարհի առաջնությունների խաղերը, օլիմպիական և պարաօլիմպիկ խաղերը: Սպորտի ազդեցությունը մարդկանց տրամադրությունների և ապրելակերպի վրա աճում է: Այս առումով հատկապես կարևոր է, որ ժամանակակից սպորտը սպասարկի հումանիստական իդեալներին եւ համամարդկային արժեքներին: Այո, սպորտն արժանիորեն զբաղեցրել է երիտասարդների կրթության առաջատար տեղերից մեկը՝ երիտասարդ սերնդի բարոյական արժեքների ձևավորման գործում: Սպորտը նպաստում է բարոյական և գեղագիտական դաստիարակությանը, միջանձնային հաղորդակցության ամրապնդմանը և զարգացմանը ոչ միայն փոքր խմբերում, այլև միջազգային հարաբերությունների մասշտաբով: Այսինքն, գլխավորն այն է, թե ով և ինչպես է գնում ռեկորդների կամ պարզապես զբաղվում է սպորտով, գլխավորը սպորտում մարդու բարոյական քաղաքացիական դիրքն է: Առանց դրա սպորտը կորցնում է մարդկային բարձրագույն իմաստը, կորցնում է իր գրավչությունը: Եթե ներդաշնակ զարգացումով մենք հասկանում ենք մարդու հիմնական մարմնական հատկանիշների միասնությունը, հետևողականությունը և համաչափությունը, ապա ներդաշնակության հասնելու հիմնական ուղին երևում է ընդհանուր ֆիզիկական և հոգևոր պատրաստվածության մեջ:

4. ՖԻԶԻԿԱԿԱՆ ԶԱՐԳԱՑՈՒՄԸ ՍՊՈՐՏՈՒՄ

Անձի ձևաբանական և գործառական բնութագրերը, նրա ֆիզիկական կառուցվածքը մեծամասամբ որոշվում են ժառանգականությամբ, ինչը մեծապես սահմանափակում է ֆիզիկական վարժությունների միջոցով մարմնական ներդաշնակության հասնելու ունակությունը: Սա հաստատվում է գենետիկական տվյալներով: Երկրորդ, զարգացման ներդաշնակության հասկացությունն ամենևին չի բացառում որոշակի տատանումներ մարմնական կառուցվածքի համաչափության և ներդաշնակության զարգացման մեջ: Բայց մեկ այլ բան էլ ավելի կարևոր է: Մարդը միայն մարմին չէ: Այստեղ ամենակարևորը անձի զարգացումն ու ձևավորումն է, գիտակցաբար հոգալով, իր հերթին, իր մարմնի կատարելության մասին: Հետևաբար, սպորտային գործունեությունը, անկախ սպորտային գործունեության տեսակից, ծառայում է ներդաշնակ անձի դաստիարակության գործին: Խոսելով մարդու ներդաշնակ զարգացման համար ֆիզիկական կուլտուրայի կարևորության մասին, պետք է հաշվի առնել ոչ այնքան դրա հատուկ նշանակությունը (ֆիզիկական կուլտուրա, մարմնակրթություն), որքան ընդհանուր մշակույթի տեսանկյունից անձի ձևավորման գործում նրա դերը: Սա նշանակում է, որ ֆիզիկական կուլտուրան պետք է ձևավորվի այնպես, որ այն դառնա բարոյականության, գեղագիտության և հոգևոր կյանքի այլ ոլորտների օրգանական տարր, և, որպես արդյունք, դրսևորվի անձի անբաժանելի մաս: Այնպես որ մարմնակրթությունը չի խանգարում, այլ հակառակը՝ նպաստում է դրանց ձևավորմանը և զարգացմանը: Ֆիզիկական կուլտուրան անձի առնվազն երեք կողմերի միասնությունն է. -արժեքային ճիշտ կողմնորոշումը կյանքի որակին, -ֆիզիկական պատրաստվածության և կրթության որոշակի մակարդակի առկայություն (այսինքն՝ մարդկային մշակույթի այս ոլորտում հատուկ գիտելիքների և հմտությունների տիրապետում), -ակտիվ ինքնակատարելագործման նպատակով ամենօրյա ֆիզիկական վարժությունների անհրաժեշտությունը: Ֆիզիկական կուլտուրայի արդյունքներին հասնելու գիտակցված ցանկությունը անհրաժեշտ պայման է յուրաքանչյուր անձի հոգևոր և ֆիզիկական ուժի բացահայտման, ներդաշնակ զարգացման համար: Սպորտը նպաստում է այնպիսի արժեքավոր անհատական հատկությունների զարգացմանը,

ինչպիսիք են հաղորդակցման հմտությունները, շփվողությունը, որոշումների կայացման անկախությունը և ստեղծագործելու ցանկությունը: Հաղթանակների բերկրանքը և պարտության դառնությունը, այդ ամենից դասեր քաղելու ունակությունը, ստեղծում են ինքնակատարելագործման, մասնակցության և կարեկցանքի նախադրյալներ, թիմի և ամբողջ հասարակության առջև պարտքի և պատասխանատվության զգացում, պատվի գիտակցում, արժանապատվություն, բարեխղճություն սպորտի վարման գործում - դրանք այն հատկություններն են, որոնք ձևավորվում են երիտասարդների մոտ սպորտով զբաղվելու գործընթացում:

Զարմանալի չէ, որ ՅՈՒՆԵՍԿՕ-ն 1964 թվականին սահմանեց Արդար խաղի մրցանակը : Ինտելեկտուալ առումով՝ սպորտը, սպորտային գործունեությունը ստեղծագործական որոնման լայն դաշտ է՝ տիրապետելու տեխնիկային, մարտավարությանը, սեփական հույզերի և ֆիզիկական վիճակի վերահսկմանը : Այս ամենը նպաստում է ներդաշնակորեն զարգացած մարդու այնպիսի տարբեր հատկությունների զարգացմանը, ինչպիսիք են խորը և ընդարձակ մտածողությունը, քննադատությունը, մտածողության ճկունությունը և ճանաչողական գործունեությունը: Գեղագիտական տեսանկյունից, սպորտում գլխավոր կողմը շարժման գեղեցկության իմացությունն է, այդ գեղեցկության ցուցադրումը, անձի հոգևոր և ֆիզիկական անսպառ հնարավորությունները: Ակտիվ սպորտային գործունեությունը ներառում է մարդու կյանքի բավականին կարճ ժամանակահատված: Ճիշտ է, ժամանակաշրջանը չափազանց կարևոր է, քանի որ հենց այս պահին է տեղի ունենում անհատի՝ որպես անձի ձևավորումը: Միևնույն ժամանակ ժամանակակից հասարակության մեջ սպորտային գործունեության կազմակերպումը չպետք է լինի անվերահսկելի, այլ պետք է հիմնված լինի այդ գործունեության ողջամիտ, հումանիստորեն ուղղված, միասնական մանկավարժական կառավարման վրա: Եթե այս պահանջը անտեսվի, սպորտային թիմը միշտ չէ, որ կլինի անհատի դրական կյանքի համակարգողը: Հաճախ հանդիպում ենք եսասիրական տրամադրությունների և համընդհանուր մոտեցման, երբ մարզիչները ձգտում են կրթել առաջին հերթին մարզիկ, այլ ոչ թե անձ: Ներդաշնակ անձի ձևավորման խնդրի մեկ այլ կարևոր կողմը տարբեր սպորտաձևերի ազդեցությունն է այս գործընթացի վրա: Գրեթե բոլոր սպորտաձևերը կարող են ծառայել որպես մարդ կրթելու դրական

միջոց՝ հաշվի առնելով բարոյականության, ինտելեկտի, գեղագիտության և կամքի վրա դրանց ազդեցության հնարավորությունը: Այս ամենը ունի անմիջական մանկավարժական և կրթական արժեք և ներկայացնում են անձի ընդհանուր, ներառյալ ֆիզիկական, մշակույթային ձևավորման ամենակարևոր միջոցներից մեկը: Խոսելով սպորտի և մարդու ներդաշնակ զարգացման հարաբերությունների մասին, անհնար է անտեսել երիտասարդների սպորտային գործունեության ազդեցությունը նրանց սոցիալական գործունեության վրա, նրանց մասնակցությունը հասարակության զարգացմանը: Դաստիարակության այս կողմի մասին խոսել են նաև հնագույն մտածողները: Այսպիսով, ավելի քան 2000 տարի առաջ, հին հույն փիլիսոփա Պլատոնը գրել է, որ այն մարդը, ով տիրապետել է մշակույթի հարստություններին, ֆիզիկական վարժություններ կանցկացնի «քաջության և ոգու եռանդի անունով» :

5. ՍՊՈՐՏԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՉԱԿԱՆ ԳՈՐԾԱՌՈՒՅԹԸ ԴՊՐՈՑԱԿԱՆՆԵՐԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ

Սպորտով զբաղվելու գործընթացում տեղի է ունենում դպրոցականների ոչ միայն ֆիզիկական, այլ նաև բարոյական զարգացում: Այն ուղղված է անձի սոցիալապես արժեքավոր հատկությունների ձևավորմանը, որոնք որոշում են նրա վերաբերմունքը այլ մարդկանց, հասարակության, իր նկատմամբ և ընդհանուր առմամբ ներկայացնում են անձի այնպիսի որակ, ինչպիսին է դաստիարակությունը: Այս բնութագիրը առանցքային է անձի ձևավորման մեջ, դրա բովանդակությունը որոշվում է բարոյական նորմերով: Սպորտային գործունեությունը միշտ կապված է հաղորդակցության հետ՝ թիմում, ուսուցչի ղեկավարությամբ: Հաղորդակցությունն է, որը սպորտով զբաղվողների բարոյական որակների ձևավորման հիմնական գործոնն է: Սպորտով զբաղվելու սկզբից նրանք սկսում են գիտակցել իրենց ներգրավածությունը թիմում և, կանոնների և կարգադրությունների համաձայն, սովորել կառավարել իրենց գործողությունները, դրանք կապել ուրիշների գործողությունների հետ: Սա ամրապնդում է կամքը, զարգացնում կարգապահությունը, ձևավորում բարոյական վարքի նորմերը պահպանելու սովորություն: Խաղերն ու սպորտային իրադարձությունները լայն հնարավորություններ են տալիս կոլեկտիվ վարքի նորմերի ձևավորման համար: Տիրապետելով հրամանատարական տարբեր գործառույթներին՝ դպրոցականները սովորում են ոչ միայն կազմակերպել իրենց վարքագիծը, այլև ակտիվորեն ազդել իրենց ընկերների գործողությունների վրա, ընկալել թիմի առաջադրանքները, որպես իրենցը և մոբիլիզացնել ուրիշների գործունեությունը՝ ի շահ թիմի: Մարզչի ղեկավարությամբ ամրապնդվում են այնպիսի կարևոր բարոյական հատկություններ, ինչպիսիք են պատասխանատվությունը թիմի նկատմամբ, պարտքի զգացումը, թիմի և դպրոցի հաջողությունների հպարտությունը: Սպորտի դաստիարակչական գործառույթներից են. - ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտային գործունեության կազմակերպման նոր գրավիչ ձևերը, մեթոդների և միջոցների որոնումը, որոնք ուղղված են դպրոցականների առողջության և ֆիզիկական պատրաստվածության բարձրացմանը. - սպորտի միջոցով կրթության արդյունավետ ձևերի մշակումը, ներառյալ մրցումներ և մարզումները, հոգեբանական և տեսական ուսուցումը, որի ընթացքում ձևավորվում է անհատականություն, որն ունակ է

հասնել բարձր սպորտային արդյունքների և կյանքի նպատակների. - մանկական և պատանեկան մարզական ակումբների և սպորտային թիմերի գործունեության համար պայմանների ստեղծումը՝ հանրակրթական հաստատությունների, երեխաների լրացուցիչ կրթության հաստատությունների, տարրական և միջին մասնագիտական կրթության և այլնի հիման վրա. -կրթական հաստատությունների թիմերի համար սպորտային մրցումների բազմամակարդակ և բազմազան համակարգի ստեղծումը: Ֆիզիկական կուլտուրայի և սպորտային գործունեության մեջ երեխաների, դեռահասների, տղաների և աղջիկների կարիքների և շահերի լիարժեք բավարարման համար պայմաններ ստեղծելու և նրանց առողջությունն ամրապնդելու համար անհրաժեշտ է. - բարձրացնել ուսումնական հաստատություններում սպորտային աշխատանքի ծավալը դպրոցական ժամերից դուրս՝ ընդլայնելով լրացուցիչ կրթական ծրագրերի բովանդակությունը՝ սպորտի և առողջության բարելավող խմբերում և մարզադպրոցների նախնական ուսուցման խմբերում, - դպրոցականների համար ստեղծել տարիքին և պատրաստվածության մակարդակին համապատասխան ներդպրոցական և միջդպրոցական մրցումների համակարգ: Բարձրացնել ֆիզիկական կուլտուրայի պարտադիր դասերի արդյունավետությունը՝ տալով նրանց կրթական և ուսումնական գործընթացի նպատակային կողմնորոշում, սպորտի տեխնիկական տարրերին տիրապետելուն, ֆիզիկական որակների զարգացմանը, մրցութային գործունեության նախապատրաստմանը. - առնվազն հինգ տարին մեկ ապահովել վերապատրաստող մասնագիտական զարգացում ուսուցիչների համար մասնագիտական մակարդակը պահպանելու, բարձրացնելու համար, - ամրապնդել նյութատեխնիկական բազան, ներառյալ կրթական հաստատությունների զարգացման ծրագրերում՝ դրանք ժամանակակից սպորտային սարքավորումներով և սարքավորումներով հագեցած, կրթական հաստատությունների մարզադաշտերի և մարզադահլիճների վերակառուցում: Ուսումնական հաստատություններում ֆիզիկական կուլտուրայի և զանգվածային մանկապատանեկան սպորտի զարգացման միջոցառումների իրականացման արդյունքները պետք է լինեն. - այն երեխաների թվի ավելացում, ովքեր սիրում են սպորտը և պատրաստ են կրթությունը շարունակել մարզադպրոցներում. - երեխաների ֆիզիկական պատրաստվածության բարձրացում և հիվանդացության նվազում. - երիտասարդ սերնդի քաղաքացիական հայրենասիրական աշխարհայացքի և ակտիվ կյանքի դիրքի ձևավորում:

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Ամփոփելով՝ մենք կարող ենք եզրակացնել. Սպորտը կարող է և պետք է դառնա մարդասեր և ներդաշնակ զարգացած անհատականություն դաստիարակելու միջոց, երիտասարդներին կողմնորոշելու միջոց՝ ակտիվորեն մասնակցելու ժողովուրդների միջև խաղաղության և բարեկամության ամրապնդմանը, հասարակության առաջընթացը արագացնելուն: Այսօր դրա համար կան բոլոր պայմանները, բայց այստեղ առաջին հերթին կարևոր է կրթական գործընթացի ամբողջականությունը: Սպորտային մանկավարժության խնդիրները անվերջանալիորեն բազմաթիվ են, որոնք անընդհատ լուծում են պահանջում: Այդ իսկ պատճառով սպորտի մանկավարժները պետք է անընդհատ ձեռք բերեն անհրաժեշտ գիտելիքներ, ժամանակակից մոտեցումներ, տեխնոլոգիաներ, որոնք կօգնեն լուծել բազմաթիվ մանկավարժական խնդիրներ:

ԳՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

1. Ֆ.Գ Ղազարյան «Ֆիզիկական դաստիարակության համակարգի հիմնական ուղղությունները և մեթոդիկան»
2. Ֆ.Գ Ղազարյան, Ա.Գ Ստեփանյան «Ֆիզիկական դաստիարակության տեսություն և մեթոդիկա»
3. Ֆ.Գ Ղազարյան «Ֆիզիկական դաստիարակության և սպորտային պատրաստության դիդակտիկայի հիմունքները»
4. Бобылев Г.П Спортивная школа как воспитательная организация
5. Лихачев Б.Т Педагогика. Физическое воспитание школьников в целостном учебно-воспитательном процессе